

Nevienam mēs Latviju nedodam

**DEOKUPĀCIJA
DEKOLONIZĀCIJA
DEBOĻŠEVIZĀCIJA**

2010. gada 29. oktobris –
11. novembris

cena: Ls 0,50
Nr. 22(226)

Latvijas Nacionālās frontes

LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

43

WWW.DDDLNF.COM

Latvijas Nacionālās frontes,
laikraksta "DDD" un
apgāda "Vieda" kolektīvs
sveic
ILZI LIEPU
30 gadu jubilejā!

Lai Ilze piepildītu savus ideālus, veltām
viņai Raiņa vārdus:

**Nenogrīmt mazajos darbos
Un ikdienā nezaudēt zvaigznes.**

"DDD" var abonēt gan uz dažiem
mēnešiem, gan uz visu gadu.

**ABONĒT VISAM GADAM IR
IZDEVĪGĀK!**

Abonē gadam – Ls 9,00

**Abonējot pasta nodalā,
īpaša cena skolniekiem,
studentiem, pensionāriem – Ls 7,00**

"DDD" nav iebiedējams, tāpēc nepārstās paust patiesību un arī 2011.gadā rakstīs par to, ko citi preses izdevumi noklusē. Rosinām katru "DDD" lasītāju dāvināt jaunus abonementus saviem draugiem, ratiem, tuviniekiem, kā arī bibliotēkām, valsts un pašvaldības iestādēm, šādi sniedzot reālu ieguldījumu latviešu gara spēka atmodināšanā!

"DDD" lasītāju skaita pieaugums liecina, ka Latvijā paplašinās domājošu cilvēku loks un latviešu tautā arvien dziļāk ieaug un nostiprinās izpratne par Latvijas pamatnācijas tiesību aizsardzības prioritāti.

POLICIJA – TIKPAT SAJAUKTA KĀ SABIEDRĪBA

Saruna ar Valsts policijas priekšnieku, ģenerāli Valdi Voinu

POLICISTI IR PĀRGRUPĒTI, OPTIMIZĒTI UN PIELĀGOTI

DDD: Iepriekš tikāmies pirms vairāk nekā gada, lai runātu par gaidāmajām pārmaiņām policijā. Gan policijas arodbiedrības, gan sabiedrības pārstāvji toreiz izteicās, ka policija klūs rīcībnespējīga, ka pieauga noziedzības līmenis. Kā jūs šobrīd vērtējat policijas darbu? Vai reorganizācija jeb, kā tagad pieņemts teikt, optimizācija ir izdevušies un sevi attaisnojusi?

Valdis Vains: Policija, protams, strādā, un situācija pēc reorganizācijas nav pasliktinājusies. Nemot vērā statistiku, saglabājies arī noziedzības kritums desmit procentu apmērā. Smagie un sevišķi smagie

noziegumi samazinājušies līdz pat trīsdesmit procentiem. Protams, tas nav tikai policijas nopeļns, jo situāciju ietekmē visdažādākie faktori.

Policija, kā visa valsts, strādā līdzekļu samazinājuma apstākļos. Esam

pārgrupēti, optimizēti un pielāgoti. Bijām spiesti loīti ātri izdarīt reģionālo reformu, tādēļ tagad parā-

dās atsevišķi aspekti, kas ir jāmaina policijas darba organizēšanā. Pieļauju, ka laika gaitā uzsādīsies vēl jaunas problēmas, kuras tad arī risināsim. Iespējams, ka, nemot vērā noziedzības statistiku, būs jāveic kaut kādas pārgrupēšanas, taču varu nešaubīgi apgalvot, ka kopumā policija pārrauga visu valsts teritoriju, reāgējot uz visiem izsaukumiem pietiekami operatīvi.

Laiku pa laikam gan ir sūdzības, īpaši lauku rajonos, ka policija pārāk lēni reāgē, taču šādas sū-

Valdis Vains:
"Lai būtu, kā jūs
teicāt, "vētra", jābūt
kādam organizētam
spēkam. Vienkārši
tāpat masu slaktīnš
nesākas."

tā ir taisnība, jo, piemēram, nepieciešamība samazināt administratīvo aparātu ci- tos apstākļos nenotiku – neviens neuzsāktu reorganizāciju, ja nebūtu nopietnas nepieciešamības.

Policija darbojas salidzinoši labi. Protams, nav viegli, nedzivojam pārticībā, nepārtraukti jārēķina, ko varam un ko nevaram atļauties.

ARĪ POLICISTIEM JĀZINA VALSTS VALODA

DDD: Skanda-
loza ir ziņa, ka
policijā joprojām
strādā cilvēki, ku-
ri nezina latviešu,
tātad, valsts valo-
du. Ja pareizi sa-
pratu, vairākiem
simtiem policistu
noteikts termiņš,
līdz kuram viņiem
jāiemācās latvie-
šu valoda. Kā va-
reja rasties šāda
situācija un kā tā tiek risi-
nāta? Par kādiem līdzek-
ļiem?

Turpinājums 5. lpp.

RUNAS PAR OKUPANTU INTEGRĀCIJU IR EKSTRĒMISMĀ

25.novembrī Latvijas Radio 1 raidījumā "Krustpunktā", ko vadīja žurnālists **Aidis Tomsons**, uzaicinātie studijas viesi – **Sigita Zankovska-Odiņa** (Latvijas Cilvēktiesību centra pētniece), **Nils Muiznieks** (bijušais integrācijas ministrs, LU Sociālo un politisko pētījumu institūta direktors), **Deniss Hanovs** (Rīgas Stradiņa universitātes asociētais profesors) un **Marija Golubeva** (Politiskas centra "Providus" vadošā pētniece) – ekstrēmi spriedelēja par integrāciju. Gandrīz stundu garajā diskusijā integrācijas "eksperti" prātuļoja, kā okupantus integrēt latviešos.

Radio darbinieki izrādīja apsveicamu iniciatīvu un raidījuma laikā piezīmīja laikraksta "DDD" redaktore vietnieci **Lienei Apinei**, lai dzirdētu, ko LNF domā par tā saucamo integrāciju. Tā kā pēc raidījuma saņēmām pozitīvās atsauksmes no mūsu lasītājiem, nolēmām publicēt radio raidījumā "Krustpunktā" izskanējušo laikraksta "DDD" pārstāvēs viedokli.

Aidis Tomsons: Jūs esat pret integrāciju. Jūsuprāt, nav jēgas no integrācijas vispār?

Liene Apine: Mēs neesam pret integrāciju – mēs esam pret tiem eks-trēmajiem uzskatiem, kādus pauž jūsu raidījuma

kalapvienošanu. Latviešu tauta nekad nav bijusi viens veselums ar krievu tautu, nekad nav bijusi tāda latviekru tauta, nav bijusi arī tāda latviekru valoda. Spriest par to, vai mums būtu jāuztraucas, ko darīt ar krievvalodīgajiem okupantiem, kuri, kā to atzina arī cilvēki, kas zvanīja uz raidījumu, atbrauca šurp laimes meklejumos, nav vajadzības. Pirmkārt, mums skaidri un gaiši jāpazīnās, ka mums šie sarkanie faisti, šie krievvalodīgie okupanti nav sevi jāintegre.

Aidis Tomsons: Jūs ru-nājat arī par tiem, kas šeit dzimuši?

Liene Apine: Runāju par visiem tiem, kas iebraukūši pēc 1940.gada, un viņu pēctečiem. Es nerunāju par tiem, kas ir Latvijas pa-valstnieki, kā to nosaka

1920.gada Miera līgums. Runāju par tiem, kuri ie-brauca šeit okupācijas lai-kā un viņu pēctečiem.

Klausītāji un zvanītāji loti skaidri formulēja pro-blēmas. Galvenā problēma ir tā, ka mēs izvairāmies pildīt likumus, kurus Saeima jau ir pieņemusi. Pirmkārt, tā ir Deklarācija par Latvijas okupāciju, kurā būtībā ir skaidri formule-ta integrācijas politikas pamatbūtība, tas ir, šeit ie braukūšo krievvalodīgo repatriāciju uz viņu etnis-kajām dzimtenēm, ko Krie-vija šobrīd arī grib realizēt, un latviešu repatriāciju uz viņu etnisko dzimteni, tas ir, uz Latviju.

Aidis Tomsons: Tātad tādi jēdzieni kā integrācija un asimilācija ir pilnībā nepieņemami?

Turpinājums 3. lpp.

KRIEVIJA REKLAMĒS IESPĒJU KOLONISTIEM REPATRIĒTIES

Krievijas Federācijas Reģionālās attīstības ministrija ir nolēmusi sākotnēji ieguldīt aptuveni 1 miljonu latu televīzijas filmu un raidījumu cikla "Horosho ustroilis" ("Labi iekār-

šanās savā vēsturiskajā dzimtenē sociālajām, ekonomiskajām un kultūras dzīves priekšrocībām.

Finansiāli atbalstītājās programmās jāizmanto 3D grafika, jauzsver pārvieto-

tojušies") veidošanā, lai veicinātu ārvalstis (arī Latviju) dzīvojošo krievvalodīgo pārcelšanos uz dzīvi Krievijā. Finansējuma ietvaros ar krievvalodīgajiem medijiem tiks slēgti valsts pāstījuma līgumi par televīzijas un radiopārraižu izveidošanu un pārraidīšanu, lai reklamētu Krievijas repatriācijas programmu.

Krievijas Federācijas valsts iepirkuma oficiālajā interneta mājas lapā ievietotajā sludinājumā teikts, ka televīzijas filmām jāveido aktīva pozīcija, lai veicinātu vēlmi

šanās priekšrocības Krievijā, kur nav iekšējo robežu, jādemonstrē statistika un kadri, kas Krievijas reģionus parāda no labākajām pusēm, jāintervē vietējās amatpersonas un uzņēmumu vadītāji, kas izskaidro lieliskās karjeras iespējas. Nolikumā ipaši sīki aprakstīti pasūtītie raidījumi ar nosaukumu "Labi iekārtojušies", kurā jāpastāsta par pārcēlušos ģimenēm labo uzņēmšanu, veidojot sižetus par viņu darbu, sadzīvi un atpūtu.

Pirmie reģioni, kur notiks filmēšana, būs Tjume-

"Sīzetiem jābūt veidotiem spilgtā, aicinošā, viegli uztveramā un skatāmā formā, informējot potenciālos repatriantus par lieiskajām programmas iespējām."

pārcelties uz dzīvi Krievijas Federācijā. Kā liecina konkursa nolikums, pretendētant krievvalodīgajos televīzijas kanālos NBS un Baltijas valstis jānodrošina regulāras translācijas ar dokumentālām filmām, kurās stāstīts par to tautiešu dzīvi, kas atgriezušies savā etniskajā dzimtenē – Krievijā. Sīzetiem jābūt veidotiem spilgtā, aicinošā, viegli uztveramā un skatāmā formā, informējot potenciālos repatriantus par lieiskajām programmas iespējām, par cilvēka atgrie-

nas apgabals Rietumsibīrijā un Piejūras novads Tālajos Austrumos.

Raidījumu translāciju paredzēts sākt 2011.gada janvārī, un konkursa uzvarētājam divu gadu laikā jādemonstrē 76 raidījumi ar vienu atkārtojumu. Televīzijas programmas paredzēts demonstrēt populārākajā laikā plkst. 17-22 darbdienās, bet brīvdienās – dienas vidū. Papildus vizuālajiem televīzijas pārraidēm ieplānotas arī radiopārraides, kurām ir līdzīgas prasības.

Pēc LETA materiāliem

Krievus var integrēt tikai Krievija

Lasītāji jautā, vai Krievija sāk ište not laikrakstā "DDD" vairākārt publicētos ieteikumus, kā tās valdībai vislabāk reklamēt savu repatriācijas programmu?

Aivars Garda: Jā, ļoti labi, ka Krievijas vēstniecība Latvijā lasa laikrakstu "DDD" un šajā sakarā dod vērtīgu padomus Krievijas valdībai!

Latvijas Nacionālā fronte, protams, pilnībā atbalsta šo Krievijas iniciatīvu, tikai ūzētētie līdzekļi reklāmas kampaņai un it īpaši pašai repatriācijas programmai ir tik mazi. Tie, kuri varētu pārvākties uz Krieviju, vēlas saņemt lielas pabalsta summas un īpašu attieksmi. Ja Krievija grib sevi saglabāt kā krievisku valsti, tad tai nav citas izejas kā maksāt šos pabalstus.

Tā kā Dmitrijam Medvedevam un Vladimiram Putinam ir ļoti liela autoritāte starp vienkāršajiem krievu cilvēkiem, es ieteiktu Krievijas valdībai radīt kādus apbalvojumus – piemēram, diplomus, kurus piešķir pārceļotājiem. Vārētu izveidot pat ipašu Repatriācijas ordeni. Televīzijā būtu jārāda, kā Medvedevs, Putins vai kāda apgabala gubernators apbalvo repatriantus, un šāda goda parādīšana Baltijas krievvalodīgajos vairotu vēlmi pārcelties uz dzīvi Krievijā. Krievijai šie cilvēki ir jāpadara par varonjiem, jo tie palīdz tai uzplaukt.

Es runāju pavismam nōpietri. Ja krievvalodīgie kolonisti mums šeit nav vajadzīgi un ir mūsu tau-

tas ienaidnieki – piektā konna un sarkanie fašisti, tad, atgriezoties Krievijā, viņi pelnītu pārtop par savas zemes un tautas patrioti. Par to šie repatrianti

no viņu puses būs tikai retorika, kuru izplatīs dažādi profašistiski, šovinistiski noskaņoti cilvēki Krievijā. Jāsaprot, ka Krievijai pašai ir ļoti nepieciešami savi tautieši, tāpēc visa šī bļaustīšanās būs tikai retorika jeb tukša muldešana arī oficiālajā līmenī.

Turkmēnija, Tadžikistāna met ārā krievvalodīgos okupantus un nemaz neklausās retorikā, un tāpēc neviens arī par viņiem īpaši "nebļaustās". Tāpat no Čečenijas teritorijas ir padzīti krievu okupanti.

Protams, arī Eiropa var sākt "bļaustīties", taču arī tas būs ti-

raida prom, jo sevi iedomājas par vislielākajiem, visvarenākajiem, kas vinnejuši Otru pasaules karu... Viņiem ir "jūra lidz ceļiem", bet šī "lekšanās" nav jāņem vērā, jo tās pamatā ir nepilnvērtības sajūta un kultūras trūkums. Latviešu pusē ir taisnīgums, un tas uzvarēs!

DDD: Par integrācijas izgāšanos tiek runāts ne tikai Latvijā, bet arī Eiropā. Būtībā vienīgā valsts, kas sekmiņi un produktīvi spētu integrēt Latvijā dzīvojošos okupantus, ir Krievija. Vai tā?

Aivars Garda: Jā, integrācijas patiesā nozīme ir kādreiz sašķelta viena veseluma atkalap-

"Varētu izveidot pat ipašu Repatriācijas ordeni. Televīzijā būtu jārāda, kā

Medvedevs, Putins vai kāda apgabala gubernators apbalvo repatriantus, un šāda goda parādīšana Baltijas krievvalodīgajos vairotu vēlmi pārcelties uz dzīvi Krievijā."

kai retorikas līmenī, jo mēs neko nepareizu un sliktu nedarīsim – tikai metīsim ārā savus okupantus, kolonistus, kas pazudina mūsu tautu un liedz tai tiesības uz attīstību. Turklatā šādi mēs pildīsim Saeimas deklarāciju par okupāciju.

DDD: Kādēļ Krievija tik neoloģiski rīkojas: ar vienu roku aicina mājās savus tautiešus, bet ar otru sāk "blaut", ja mēs šim repatriācijas procesam piepalīdzam?

Aivars Garda: Tāpēc, ka Krievijai (tai par lielu nelaimi) ir stipra, spēcīga, nekaunīga bandīta komplekss. Lielkrievu šovinisti ārdās, ja kāds viņus

vienošana. Ja krievvalodīgie atgriežas Krievijā, kuru viņi uzskata par savu etnisko dzimteni, tad patiešām var notikt sekmiņa šo krievu integrācija savā valstī. Ja kāds grib palikt Latvijā, viņam ir pilnībā jāasimilējas ar latviešu tautu.

Mums, protams, ir vienīga, uz kurieni brauc Latvijas krievvalodīgie – kaut uz visām četrām debesīm. Taču ārpus Krievijas nebūs iespējama viņu integrācija, jo integrētās cilvēki var tikai tajā valstī, kas ir viņa etniskā dzimtene, citur viņš varēs tikai asimilēties ar svešas valsts pamattautu.

Bijusī NRTP atvainosies Aivaram Gardam

Šā gada 17.oktobrī stājas spēkā Administratīvās rajona tiesas spriedums, ar kuru Nacionālajai Radio un televīzijas padomei (tagad pārdēvēta par Nacionālās elektrovisu plašsaziņas līdzekļu padomi, un to vada Ābrams Kleckins) uzlikts par pieņākumu rakstveidā atvainoties Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājam Aivaram Gardam un 1 mēneša laikā atbildēt uz viņa iesniegumu pēc būtības.

2008.gada 17.martā Aivars Garda iesniedza pieteikumu Administratīvā rajona tiesā par Nacionālās Radio un televīzijas padomes faktiskās rīcības atzišanu par prettiesisku, jo padome bija atteikusies izskatīt viņa sūdzību par Latvijas Radio ģenerāldirektora Aigara Semēvica diskrimi-

nējošo lēmumu nedot ie-spēju pārraidīt divus mak-sas sludinājumus.

Pirmā maksas sludinājuma teksts, kuru Aivars Garda vēlējās pārraidīt Latvijas Radio 1.programmā, bija šāds: "*Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs Aivars Garda sirsni-gi pateicas visiem patriotiem, kuri nepaklausī-jā Vairai Viķei-Fre-bergai un piedalījās 16.marta gājiņā, pro-testējot pret Abrenes at-došanu Krievijai un de-kolonizācijas neveikša-nu. Protestēsim visi kopā arī 25.martā!*"

Otru sludinājumu par samaksu bija iecerēts pārraidīt krievvalodīgajai auditorijai Latvijas Radio 4.programmā: "*Пре-дседатель Национального фронта Латвии Айвар Гарда предлагает неграж-*

данам по добруму по хо-рошему уехать из Латвии.

Чем скорее, тем лучше для всех." ("Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs Aivars Garda piedāvā nepilssoņiem ar labu aizbraukt no Latvijas. Jo ātrāk, jo labāk visiem.")

Administratīvā rajona tiesa, izskatot Aivara Gardas pieteikumu par Nacionālās Radio televīzijas padomes atteikšanos risināt strīdu ar Latvijas Radio un novērst diskrimināciju, sprieduma motīvu dāļā uzsvēr:

"Tātad Likums deva ik-vienai sabiedrības grupai tiesības uz informācijas un izpausmes brīvību sabiedriskajā raidītājā, par kādu atzīts [Latvijas] Radio. Ja šīs tiesības tika ierobežotas, tad personai bija tiesības iesniegt sūdzību [Nacionālajā Radio un televīzijas] Padomē, ku-

ra kontrolejā šī likuma ie-vērošanu. [...]

Kā redzams no Padomes atbildes, tā nav izvērtējuši pieteicēja sūdzību pēc būtības, nav norādījusi nevienu tiesību normu un nav devusi nekādu juridisku vērtējumu un pamatoju-mu, kāpēc Radio rīcība ir tiesiska, kāpēc pieteicējam kā noteiktas sabiedrības grupas pārstāvībā ar noteiktiem uzskatiem nav tiesību paust savus uzskatus, t.i., ište notiesības uz informācijas un izpausmes brīvību sabiedriskā raidorganizācijā [...]."

Tiesa konstatē, ka Padome, atsakoties izvērtēt pieteicēja sūdzību pēc būtības, ir pielāvusi pieteicēja tiesību aizskārumu."

Laikraksta "DDD" veido-tāji cer, ka šī kārtējā uzvara tiesā iedvesmos arī la-sītājus cīnīties par latviešu tiesībām savā zemē.

ILZEI LIEPAI – 30

Jubilejas priekšvakarā notika
saruna ar Aivaru Gardu

Līga Muzikante: 29.oktobri Ilze Liepa svin 30. dzimšanas dienu. Ko jūs viņai novēlētu šajā skaistajā jubilejā?

Aivars Garda: Es iepazinu Ilzi Liepu kā Latvijas Kultūras akadēmijas studenti, kad viņai bija tikai 18 gadu. Ilze bija teicamiecee priekšmetā, kurā es lasīju lekcijas, un saņēma Rēriha stipendiju. Atceros, toreiz pie sevis nodomāju, ka tās patiesības par pasaules uzbrūvi un dzīves jēgu Ilze jau zina savos astoņpadsmit gados, kamēr es pats par tām uzzināju tikai 30 gadu vecumā pēc ilgām filozofiskām studijām pašmācības celā.

Ilze Liepa ir atbildīgos amatos Latvijas Nacionālajā

frontē, laikrakstā "DDD" un grāmatu apgādā "Vieda", kurus pilda pēc labākās apzinās.

Savos jaunajos gados viņa ir daudz pieredzējusi. Īpaši atceramies Ilzes Liepas spožo uzvaru (kopā ar advokātiem Ilzi Krastiņu un Didzi Šmitiņu) Drošības policijas un prokuratūras safabricētajā tiesas prāvā par nacionālā naida kurināšanu.

Ko viņai novēlēt? Viss, kas Ilzei patiesi vajadzīgs, viņai jau ir. Tātad jānovēl tas, ko mēs gribētu novēlēt paši sev, proti, lai viņa nekad nezaudē Lielā Skolotāja un draugu uzticību. Pirms diviem tūkstošiem gadu Lielais Skolotājs teica: "Kas tēvu vai māti vairāk mil nekā Mani, tas Manis nav vērts, un, kas dēlu vai meitu vairāk mil nekā Mani, tas Manis nav vērts." (Mateja Ev. 10:37)

Savukārt 1971.gadā Agni Joggas Skaldnēs (12.sēj., 728§) Viņš saka: "Uzticamu draugu cienet, tik maz ir uzticamū draugu. Un, ja dzīves celā sastopat saskanīgu dvēseli, nepalaidiet garām varbūt likteņa lemta draugu."

RUNAS PAR OKUPANTU INTEGRĀCIJU IR EKSTRĒMISMĀS

Turpinājums no 1. lpp.

Liene Apine: Ja kāds no šeit atbraukušajiem grib asimilēties, tad tas nozīmē, ka viņš ir gatavs atteikties no savas nacionālās piederības un ar visu sirdi un dvēseli kļūst par latvieti.

Aidis Tomsons: Bet integrēties viņš nevar?

Liene Apine: Integrēties viņš nevar, jo viņš nekad nav bijis latvietis. Viņam ir tikai viens ceļš – asimi-

lēties. Jūs pats iepriekš uzdevāt jautājumu, kā noteiksim, vai sveštautietis ir pie tiekami integrējies, es teiktu – asimilēties? Atbilde ir loti vienkārša – ikvienam krievam jāuzdod jautājums: "Vai tad, ja Latvijai uzbrucks Krievija, viņš ir gatavs šaut uz krieviem nevis latviešiem?" Ja atbilde nav pozitīva, tad skaidrs, ka viņš nav lojāls, ka viņš nav asi-

milējies, un tāds mums viņš nav vajadzīgs.

Aidis Tomsons: Vai jūs tīcāt, ka dažādas kultūras un tautības var līdzās pastāvēt Latvija? Vai jūs tam netīcāt kā idejai?

Liene Apine: Arī Latvijas valsts dibināšanas laikā latviešu bija tikai astoņdesmit divi procenti. Latvijas valsts tika dibināta ar vienu vienīgu mērķi: garantēt latviešu tau-

tas attīstību. Neviens jau nenoliedz, ka šeit bija arī mazākumtautības – krievi, židi, cigāni un citi. Par to jau nav runa. Mēs taču netaisnāmies kādu mērīt pēc viņu asins tīrības. Vienkārši jābūt skaidrai politikai, jāpilda jau pieņemtie likumi – Deklarācija par Latvijas okupāciju, jāveic dekolonizācija.

Tas, par ko šeit runā jū-

su ekstrēmie viesi, ka "Saskaņas centrs", lūk, ir ievēlēts un mums viņiem jādod kaut kādas tiesības, tad vēlos atgādināt, ka Hitlers arī savā laikā tika ievēlēts demokrātiskās vēlēšanās. Tagad arī saka, ka Saskaņas centrs ir ievēlēts, un mums cenšas ieskaidrot, ka viņi jārespektē.

Aidis Tomsons: Paldies!

Radio klausītāja vēstule

Labden!

Loti cienītā Liene Apines kundze!

Man to krievu dēļ nācās no Brocēniem aizvākties. Nopirku dzīvokli Skriveros un, kamēr to sakārtoju, guvu muguras traumu. Tāpēc guļu mājās un parasti no plkst. 12:00 klausos LR-1.

Tas bija kaut kas tuvu brīnumam, ka Tomsons tik jauki Jums piezvanīja...

Pēc Liniņa un šiem raidījuma viesiem patiesām jau gribējās pāriet uz mūzikas klausīšanos, kā tas tika darīts Brežneva laikā, kad arī tikai vienu viedokli radio sludināja.

Bija briesmīgi dzirdēt šorīt ziņas par pavērsienu valdības veidošanā. Ir sajūta, ka nacionāli domājošos sadzīs kaut kādā *geto* – lai netraucētu tādiem *stokenbergiem*.

Ko varētu lietas labā darīt?

Ar cieņu,
Edmunds

IMIGRĀCIJA EIROPĀ UN ATDZIMSTOŠAIS NACIONĀLISMS

Mareks Gabrišs

Varakļānos

Man lika aizdomāties avīzē "DDD" Nr.21(225) īpaši izceltais raksts "Eiropā pieaug nacionālisms", kurā Aivars Garda norāda: "Eiropas tautas un valstis ir guvušas rūgtu pieredzi ar tiem imigrantiem, kurus pie sevis labprātīgi pieņēmušas. Imigrantu šīm tautām un valstīm ir apnikuši, un tās ne-

zina, ko ar tiem iesākt. Par redzams, ka šīs nesaskaņas arvien pieauga, un nacionālisms Eiropā atkal uzplauks."

Vērojot Eiropā notiekos procesus, var prognozēt, ka arī tuvākajos gados imigrācija pieauga. Labā ziņa ir tā, ka šī imigrācijas palielināšanās tik tiešām veicina nacionālisma atdzīšanu. Neskaidrs parliek jautājums, kas nākotnē uzvarēs: nacionālisms vai imigrācijas atbalstītāji?

Pašreiz Eiropā dzīvo apmēram 750 miljoni cilvēku. Eiropa ir kontinenta ar 50 valstīm, tostarp nelielā daļa no Turcijas, Kazahstānas, Krievijas. Imigrantu skaits no visiem valsts iedzīvotājiem (iekavās miljonus) ir šāds: Zviedrija – 12,3% (1,2); Vācija – 12,3% (10,2); Spānija – 12,2% (5,6); Francija – 10,2% (6,5); Austrija – 14,9% (1,3); Itālija – 8,1% (4,3); Lielbritānija – 9% (5,5); Irija – 14%

IMIGRANTI – LĪDZEKLIS PELĀNAS PALIELINĀŠANAI

Jau iepriekš "augšās" politiski tīcīs izlemts, ka Eiropas Savienībai nepieciešami jauni imigranti. Informācija par tuvāko gadu ieplānotājiem scenārijiem atrodama ES Komunikācijas ģerenāldirektorāta ziņojumā par migrāciju 2009.gadā. Lūk, šajā ziņojumā svarīgākais, kam jāpievērš uzmanība:

1) Eiropas Savienībai ir vajadzīgs papildu darbaspēks no ārvalstīm. Tas ir būtiski svarīgs jautājumsizaugsnes un labklājības nodrošināšanai. Jauna darbaspēka nozīme turpmākajos gados vēl vairāk pieauga, Eiropas Savienības iedzīvotājiem novecojot un darbaspēkam sarūkot;

Turpinājums 8. lpp.

Saeima nolēmusi samaksāt un atvainoties "DDD" veidotājiem

Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs **Aivars Garda** un laikraksta "DDD" galvenā redaktore **Līga Muzikante** ir saņēmuši Saeimas Prezidija lēmumu atlīdzināt viņiem personisko un morālo kaitējumu, kas tīcis nodarīts saistībā ar preses akreditāciju liegšanu 2006.gadā. Papildus **1000 latu** lielajai kompensācijai Saeimas Prezidijs nolēmis Aivaram Gardam un Līgai Muzikantei publiski atvainoties, publicējot oficiālajā laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" šādu atvainošanās tekstu:

**"Latvijas Republikas Saeima atvainojas
Latvijas Nacionālās frontes
priekšsēdētājam Aivaram Gardam un
laikraksta "DDD" žurnālistiem –
Aivaram Gardam un
Līgai Muzikantei – par prettiesisku preses
akreditāciju liegšanu 2006. gadā."**

Kā jau laikrakstā "DDD" tika rakstīts iepriekš, ienesiņumā, kurā ietverto prasību par zaudējumu atlīdzināšanu Saeimas Prezidijs beidzot ir nolēmis pilnībā apmierināt, Aivars Garda un Līga Muzikante ir norādījuši:

"Saeimas Preses dienesta un Prezidijs lēmumi nodarija mums arī nopietnu morālo kaitējumu. Preses akreditācijas mums tikušas liegtas tādēļ, ka pret mums tobrīd bija nepamatoti un nelikumīgi ierosināta krimināllieta pēc Krimināllikuma 78.panta pirmās daļas. Tādējādi atbildīgs Saeimas institūcijas, liezot mums preses akreditācijas, būtībā pārkāpa nevainīguma prezumpciju un mēģināja mūs padarīt par vainigiem neizdarītā noziegumā, dodot nepārprotamu signālu sa biedrībai, ka esam bistami un tendēti uz jaunu noziegumu izdarīšanu. [...] Mūsos radīja sašutumu fakti, ka Saeimas Prezidijs ietilpst oīšie latvieši ir tik netaisnīgi un antilatviski noskaņoti, ka atraduši prettiesisku metodi, lai ierobežotu mūsu darbību Saeimā un tādējādi izvairītos no viņiem nepatikajiem jautājumiem par latviešu nācijas pastāvēšanai nepieciešamo Latvijas deoku-pācijas un dekolonizācijas realizēšanu. [...] Šo četru gadu laikā gan bijušā, gan esošā Saeimas Prezidijs locekļu izrādītais paštaisnums un negodigums attiecībā uz diskriminējošā lēmuma atzīšanu par prettiesisku, radīja mums morāla rakstura ciešanas un grūti izturamu pretīguma sajūtu pret netaisnīgajiem Prezidijs locekļiem un viņu pilnvarotajiem pārstāvjiem."

TAUTAS BALSS INTERNETĀ

Lasītājs:

Mazliet esmu dzirdējis par šo akreditāciju lietu. Tieša sākās jau Ūdres laikā, kad viņa sēdēja Prezidijs priekšsēdētājas krēslā. Ūdrei, lūk, ienāca prātinā nedot viņiem akreditācijas... Bet tagadējie (nu jau drīz – pērnies!) Saeimas Prezidijs locekļi ar Daudzi priekšgalā Ūdres lēmumu pasludināja par tiesisku un pat pārsūdzēja tiesas spriedumu, kas to atzina par prettiesisku. Beidzot džeksi ir attapušies! (www.tvnet.lv)

Čangalčukča:

Lai vai kā, tomēr solīti pa solītim, ļoti, ļoti negribīgi nāk sajēga, ka demokrātiskā valstī prettiesiskas darbības nav pieļaujamas. (www.nra.lv)

Fēlis:

Cik ilgi vēl par atsevišķu stulbeņu un nekauņu pieņemtiem lēmumiem būs jāmaksā mums visiem? Varbūt vienreiz likumdošanā jāievieš amatpersonu privātā atlīdzība? (www.nra.lv)

K-K:

... Sādējādi neatbildīga persona, kura pret Satversmē garantētajām tiesībām rīkojas nelikumīgi un neētiski, nedrikst atrasties jaunajā valdībā!!! (www.nra.lv)

“Labrīt, Rīga, vai Tu mani redzi?”

Saruna ar ansambļa “Čikāgas Piecīši” dibinātāju un dalībnieku Albertu Legzdiņu

ŠOKĒ REĀLĀ DIVVALODĪBA

DDD: Pagājuši jau divdesmit gadi kopš neatkarības atgūšanas. Kādu jūs tagad redzat mūsu Latviju? Vai ir piepildījušies tie sapni, ideāli, ko toreiz cerējāt, ja nem vērā, ka joprojām neesam patiesi savas zemes saimnieki? Lielākajās pilsetās latvieši ir mazākumā, bet visā Latvijā kopumā labi, ja puse no kopējā iedzīvotāju skaita.

Alberts Legzdiņš: Diemžēl nav... Pirmais, kas man katu reizi, atbraucot uz Latviju, nomāc, ir reālā divvalodība, kas te pastāv. To izjūtu, kolīdz izkāpu no lidmašīnas. Pat lidostā, muitas zonā, līdzās latviešu un angļu uzrakstiem ir uzraksti krievu valodā. Kamēdēt, tas vajadzis? Ja ari šeit cauri brauc daudz krievu, vai tad viņi kā visā pasaule never iemācīties, kā angļi ir “izeja”?

DDD: Taisnība. Pat šādi mēs jau parādām savu iztāpigo attieksmi.

A.L.: Tas pats ir veikalos, taksometros – visur! Atnāk krievis, kaut ko paprasa, un pārdeveja vai kāds cits darbinieks perfekti atbild krieviski! Varbūt var međināt skaidrot cilvēciski, bet es to tomēr nesaproto, jo tas cilvēks šeit ir visu mūžu nodzīvojis, bet valodu nav iemācījies...

DDD: Tas jau ir attieksmes jautājums.

A.L.: Jā, šis patiesām ir attieksmes jautājums. Jo tās zemes valoda, kurā tu dzīvo, ir jāprot un tajā jārunā. Par to nevar būt diskusiju. Taču, redzot, kā paši latvieši reāgē uz krievu valodu, atbild krieviski, grību teikt, ka latviešiem jāmācās vairāk milēt un cieņīt sava tauta un valoda. Ja paši latvieši to mīles un rūnās latviski, tad ari krieviem nekas cits neatlikis kā pašiem doties uz turieni, kur runā krieviski, vai ari sākt runāt latviski un saprast, ka te ir Latvija nevis kaut kāda Piemaskava.

DDD: Piekrītu, vislielākais akmens iekritis tieši latviešu “dārziņā”. Latvijā taču joprojām nav veikta dekolonizācija, okupācijas seku novēršana. Mums nākas ik uz soļa praktiski visās dzīvēs jomās vēl aizvien skarties ar nenovērstajām padomju okupācijas seklām.

A.L.: Tas ir jūtams. Pie mēram, kad iekāpju “nepareizā” taksītī, es sajūtos kā Maskavā vai Novgorodā – šoferis runā tikai krieviski, un viss! Bet cilvēki te pie tā pieradusi. Rezdu, ka daudzi to pieņem kā dzīves īstenību.

DDD: Vai tas ir normāli un pareizi?

A.L.: Protams, ka nav! Tas absolūti nav nedz normāli, nedz pareizi, un es to nespēju saprast.

KRIEVISKUMS PĀRŅEM LATVIJU

Alberts Legzdiņš: Es rezdu, kā šis krievvalodniecisks un krieviskums pārņem Latviju, un nesaproto, kāpēc paši latvieši to

Latvijas pamatnācijas nacionālās intereses nav svarīgas, kura ne ar vienu vārdu nav iestājusies par okupācijas seku novēršanu. Gluži pretēji – daudzi viņu darbi un iztekmī liecina par krievvalodīgajiem draudzīgu pieeju. Viņi neiestājas par nacionālām vērtībām. Varbūt “Vienotības” programmā ir daži skaisti vārdi, bet tā ir “plika glāzūra”. Šīs partijas iekšienē ir daudz personu, kas pauž pilnīgi pretējus viedokļus.

Piemēram, Sarmīte Ēlerete intervījā interneta portā-

procesos.

DDD: “Vienotība” to tiesīm izsludināja kā viņu atbalsta pasākumu.

A.L.: Fakts ir tāds, ka viņi bija vienīgie, kas mūs ieļūza. Ja kāds cits būtu aicinājis, tad mēs varbūt atbrauktu uz citā uzaicinājumu, protams, izņemot tādus kā “Saskaņas Centrs” un citi prokrieviskie spēki. Mums nebija būtiska partija, mēs braucām piedalīties un aicināt vispār cilvēkus iet uz vēlēšanām un balsot.

DDD: *Diemžēl no vietējo pozīcijām tas izskatījās pavismā citādi. Arī interneta atsauksmēs nereti izskanēja doma, ka koncerts ir bijis skaists, bet “Vienotība” līdzīgi kā savulaik “Latvijas ceļš” ir apmānījusi ārzemju latviešus.*

A.L.: Es nedomāju, ka esam apmānīti.

DDD: *Bet, kādēļ tad atbalstījāt tādu partiju, kas nerunā par latviešu tiesībām, ne novērš okupācijas seklas un dzēn valsti parādu jūgā?*

A.L.: Mēs atbrau-

mina”, kurš te mums ir blakus, skatās un meklē ikvienu ieganstu, lai tikai atkal ko Latvijai pārmestu.

“Vienu lietu es arī te pavismā nesaproto, un tā ir integrācija. Man liekas bija nepareizi, ko tādu te veikt.”

DDD: *Vai tad tāpēc mums būtu visam jāatmet ar roku un bailīgi, klusū, jāstāv kātiņā?*

A.L.: Noteikti – nē. Ja nezinās par savu valsti, tad neviens tevi nerespektē.

DDD: *Zinātnieki ir atzinuši, ja pamatnācija savā zemē ir mazāk par septiņdesmit pieciem procentiem, tad tā tālāk vairs neattīstās. Latvieši ir labi, ja puse no kopējā iedzīvotāju skaita, bet savā galvaspilsētā, valsts sirdī esam ap trīsdesmit procentiem. Notiek latviešu asimilācija.*

A.L.: Jā... Vienu lietu es arī te pavismā nesaproto, un tā ir integrācija. Man liekas bija nepareizi, ko tādu te veikt.

DDD: *Tagad daudzi atzīst, ka integrācija ir izgā-*

“Pirmais, kas man katu reizi, atbraucot uz Latviju, nomāc, ir reālā divvalodība, kas te pastāv. To izjūtu, kolīdz izkāpu no lidmašīnas.”

zusies, kaut arī par to brīdinājām jau pirms 10 gadiem. Integrācija un naturalizācija būtībā Latvijā ir prettiesiskas, jo legalizē okupācijas seklas, piešķir okupantiem pilsoņu tiesības. Rezultātu jau mēs redzam – tas ir lielais ievēlēto prokrievisko deputātu daudzums. Latvieši par sām partijām nebalso, tie ir “jaunpilsoņi”, kas to dara.

A.L.: Tā patiesām ir sliktā tendence, tāpēc piekrītu, ka deokupācija ir vajadzīga, kaut pagaidām pats vēl nezinu, kā to izdarīt praktiski. Taču teorētiski un pēc būtības – tas būtu nepieciešami.

VALSTS ATTIEKSME PRET LEGIONĀRIEM IR NEPIENEMAMA

DDD: *Pie praktiskām nāsēm ir jāstrādā speciālistiem un zinātniekiem, mums galvenais šobrīd ir izveidot tautas apziņu, ka šīs process ir nepieciešams, un palīdzēt pašai tautai augt garīgi.*

Alberts Legzdiņš: Piekrītu, tautai tik tiešām ir jāaug. Nemsim kaut vai, pie mēram, jautājumu par legionāriem. Valsts nostāja ir nepareiza un divkosīga, jo vieni karavīri tiek atzīti, bet citi netiek. Man ir nepieņemami, kā valsts

atbildīgās amatpersonas izvairās no Lestenes piezinām kompleksa apciešmošanas. Arī mana tēva vārds ir iegravēts Lestenes

memoriālā. Viņš krita 1942.gadā, bija brīvprātingo policijas bataljonā.

Valsts attieksme šajā jautājumā, līdzīgi kā daudzos citos patriotiskos jautājumos, ir nepareiza. Ja tu nepiemini un negodā savus varonus, tad neesi pelnījis neko labu. Ja neprot tik vien kā izrādīt cienu, aizbraukt, nolikt ziedu vainagā Lestenē, tad man nolaizas rokas. Lestene ir tāds pats latviešiem ļoti svarīgs simbols un vieta kā Brīvības piemineklis vai Brāļu kapi. Brāļu kapus oficiāli atzīst tāpēc, ka tur apglabāti dažādi karavīri, Lestenē ir tikai legionāri... Šis jautājums nav nokārtots jau kopējā iedzīvotāju skaitā, bet savā galvaspilsētā, valsts sirdī esam ap trīsdesmit procentiem. Notiek latviešu asimilācija.

A.L.: Jā... Vienu lietu es arī te pavismā nesaproto, un tā ir integrācija. Man liekas bija nepareizi, ko tādu te veikt.

DDD: *Tagad daudzi atzīst, ka integrācija ir izgā-*

“Vienotība” to tiesīm izsludināja kā viņu atbalsta pasākumu.

A.L.: Bēdīgi... Bet par to diemžēl nevaru izteikties, jo man trūkst informācijas.

DDD: *Un vēl – tā pati “Vienotība” šobrīd diskutē par to, lai nemitu koalīcijā “Saskaņas Centru”. Tas ir skandalozi un nepiedodami! Tādā gadījumā šī būs pirmā valdība kopš okupācijas laika, kad Latvijas vadībā atkal būs tie, kas draudzējas ar “lielo lāci”, Latvijas okupanti...*

A.L.: Par to man ir grūti domāt. To es arī negribētu. Diemžēl jāatzīst, ka tas, ko sola, un tas, ko dara, ir divas dažādas lietas, it sevišķi politikā. Tur daudz kas var ātri mainīties, un daudz var pēc tam vilties. Es apzinos, ka it īpaši mums, esot tālu no Latvijas, ir grūti visu te izvērtēt un saprast, kas ir kā. Grūti izsekot visām politikas nāsēm. Arī Amerikā politiķi sasola Paradizi zemes virsū un pēc tam atrod simtiem aizbildinājumu, kāpēc savus solijumus nepildīt.

Intervēja Ilze Liepa

neredz un šim procesam nepretojas.

DDD: *Tā nav, ka nepretojas. Esmu pārliecīnāta, ka mājās, “zem segas”, gandrīz katrs latvietis grib, lai Latvija būtu patiesi brīva, bet vairums to neiedrošinās pateikt skaļi. Mēs ar laikraksta “DDD” palīdzību par to runājam atklāti, uzstājam uz dekolonizācijas un deokupācijas nepieciešamību.*

A.L.: Jā, maz ir tādu... Esmu dzirdējis par jūsu laikrakstu jau iepriekš. Turies, un lai jums veicas ar latviešu tiesību aizstāvību! Ši ir liela Latvijas sāpe, jo latviešu ir tik maz paši saņemā zemē.

Politiki tikai strīdas, bet rezultāta nav. Tu izej uz iejas un redzi, ka viss šajos jautājumos tāpat paliek pāvēcam. Tāpēc mēs atbraucām uz Latviju šajās Saeimas vēlēšanās. Ne jau, lai tik daudz palidzētu “Vienotībai”, bet gan, lai mudinātu cilvēkus sākt domāt par to, kas notiek ar Latviju, ar latviešu zemi.

VAI ĀRZEMJU LATVIEŠUS ATKAL APMĀNĪJA?

DDD: *Jāsaka godīgi, loti daudziem latviešiem, kam jūs esat sava veida Atmodas simbols, šī bija liela vilšanās un neizpratne, ka jūs ieštājaties par “Vienotību” – partiju apvienību, kurai*

lam “Politika.lv” izteikusies par latviešiem tik absurdī un dumjī, ka tālāk jau nu nav vairs kur. Citejū: “...latvieši kā etniskā grupa ir aizņēmusi visu nosaukumu “latvieši.” Un tur nav vietas nevienam citam. Arī, saņemot pasi, cilvēks nevar vienkārši pateikt, ka viņš ir latvieši. Sanāk, ka viņš to nevar izvelēties. Es nezinu, kāpēc... Ir jāatnes rasu tūribas dokumenti kaut kāds? (...) 20 gados latviešu tautības latvieši, krievu tautības latvieši, pieņemsim, ebreju tautības latvieši tomēr ir nobrieduši tik tālu, ka varetu vienoties par pamatpostulātiem.” Tad jau tikpat labi varetu teikt “sieviešu dzimtas vīrietis” un “vīriešu dzimtas sieviete”, vai arī, ka, pie mēram, “sievietes ir aizņēmušas visu sieviešu nosaukumu”. Tādās absurdas un pretnacionalās vērtības

cām un paudām vienkāršu pozīciju: “Esi aktīvs! Piepalīdzības! Balso!” – bet partija, protams, to pārņema savā ziņā. Tas tā notika, tāču zinu, ka man apkārt tāpat liela daļa cilvēku būtu balsojuši par viņiem.

JĀVEIC DEOKUPĀCIJA!

DDD: *Kā jau teicu, divdesmit gadus pēc neatkarības joprojām nav novērstas okupācijas seklas, okupanti, kas šeit ienāca ar tankiem un aiz tiem, nav aizbraukuši. Vai atbalstāt deokupāciju, piekritot, ka tiem cilvēkiem, kas Latvijā atbilst okupantu statusam, ir jāstātāj šī zeme?*

Alberts Legzdiņš: Būtu jāstātāj, tikai es išti nezinu, kā to praktiski izdarīt.

“Piemēram, kad iekāpju “nepareizā” taksītī, es sajūtos kā Maskavā vai Novgorodā – šoferis runā tikai krieviski, un viss!”

pauž šīs partijas pārstāvji. Un tā vēl ir aizberga redzamākā galotne...

DDD: *Ar likuma spēku. Mūsu pusē ir neskaitāmi gan starptautiski, gan arī nacionāli likumi un konvencijas. Latvijas tiesu instancēs visaugtākajā līmenī esam pierādījuši, ka prasība pēc dekolonizācijas ir likumīga un pamatojota ar starptautiskajām tiesībām.*

A.L.: Domāju, tas būs grūts process dēļ “lielā kai-

POLICIJA – TIKPAT SAJAUKTA KĀ SABIEDRĪBA

Turpinājums no 1. lpp.

Valdis Voins: Policisti latviešu valodu apgūst par saviem līdzekļiem. Policijai nav naudas, bet, ja arī būtu, mēs neatvēlētu līdzekļus, lai mācītu policistiem latviešu valodu. Tā nav šodien radusies problema. To, ka situācija ir tāda, jau zinājām. Būtībā valsts valoda jāprot, jau stājoties dienestā. Problemas sākās tad, kad ierindas policistiem darba standartā pamainījās valsts valodas zināšanas pakāpes kategorija. Ar likumu tika noteikts, ka policistiem jāzina latviešu valoda augstākajā limenī, tādēļ ir daļa policistu, kuriem jānokārto valodas eksāmens, lai iegūtu jaunu valodas aplieciņu.

Pirms pusgada Valodas

lākā policijas problema. Agrāk šis jautājums bija daudz problemātiskāks, taču nevaru noliegt, ka atsevišķos gadījumos arī šodien sastopamies ar situācijām, kad policistu latviešu valodas zināšanas nav pietiekamas.

Ir kāda cita problema, ar kuru sastopamies daudz biežāk. Protī, policisti diezgan bieži pilda protokolus, ar lietu saistītos dokumentus krievu valodā, jo lietā iesaistītā personas runā nevis latviešu, bet krievu valodā. Tas nav pareizi. Ar apakšvienību vadītājiem strādājam, lai situāciju mainītu, jo policistiem jāpilda likums un visi dokumenti jāraksta valsts, tātad, latviešu valodā.

Valodas problēmas poli-

nozīmīgi skatāms. Domāju, ka vairums no tiem, kuri dzimusi Latvijā, neidentificē sevi ar kādu citu valsti. Tādos vēsturiski radušos apstākļos mums diemžēl jādzīvo. Ko mēs varam darīt?

DDD: Jāveic dekolonizācija, jārealizē Saeimas pieņemtie likumi par okupācijas sekū likvidēšanu, un viss nostāsies savās pareizajās vietās.

INTEGRĀCIJA IZGĀZUSIES

DDD: Vērojot politiskos procesus, Krievijas ietekmes pastiprināšanos, redzot, ka integrācija kā tāda ir izgāzusies, jūs nebaidāties, ka krievvalodigie, tostarp arī policisti, kuri turklāt vēl ir apbrūnoti, varētu tikt izmantoti politisko procesu virzišanā Latvijā?

Valdis Voins: Šaubos, vai policiju tādā veidā varētu izmantot. Cik esmu runājis ar nelatviešiem, viņi ir atzinuši, ka viņus tur neviens negaida, ka Krievija ir tikai kaimiņvalsts.

DDD: Tad pavisam grūti izprast, kādēļ šiem nelatviešiem ir tādas grūtības ar latviešu valodas apguvi un, galvenais, tās lietošanu dzīvē? Kādēļ neviens no viņiem nesteidzas asimilēties? Reālā dzīve ir pretrunā ar to, ko sakāt.

V.V.: Man gan šķiet, ka tie nelatvieši, kas ir gados un nerunā latviski, atšķiras no tiem, kas dzīvo Krievijā.

DDD: Arī latvieši, kas gandrīz visu savu mūžu nodzīvojuši citā zemē, atšķiras no Latvijā dzīvojošiem latviešiem.

DDD: Bet pasākuma rī-

Agrāk šis jautājums bija daudz problemātiskāks, taču nevaru noliegt, ka atsevišķos gadījumos arī šodien sastopamies ar situācijām, kad policistu latviešu valodas zināšanas nav pietiekamas.”

V.V.: Visā Eiropā ir problēmas ar iebraucēju integrāciju. Cilvēki norobežojas savas kopienas ietvaros. Vācija, Francija pat oficiāli paziņo, ka imigranti nemaz netaisnās integrēties un ieķļauties vietējā sabiedrībā. Jāsecina, ka ne tikai Latvijā ir šāda veida problēmas. Es gan domāju, ka situācija mūsu valstī pamazām atrisināsies, un neviens ar mietiem neies savus pretiniekus sist.

DDD: Bet jūs pats iepriekš atzināt, ka cilvēku skaits 9.maijā pie tā saucamā Uzvaras pieminekļa ar katru gadu kļūst aizvien liejāks. Ja šodien vēl nekādu nemieru nav, tad varbūt tas ir tikai klusums pirms vētras?

V.V.: Neuzskatu, ka 9.maijs ir kaut kāds rādītājs – tas ir tikai simbols. Lai būtu, kā jūs teicāt,

“vētra”, jābūt kādam organizētam spēkam. Vienkārši tāpat masu slaktiņš nesākas.

DDD: Vai policijas rīcībā nav informācijas, ka kāds kaut kur kaut ko plāno?

V.V.: Valsts policija šādu informāciju nevāc, un mūsu sadarbības partneri tādu nav snieguši.

Par krievvalodigo vienotību un spēku varam spriest kaut vai pēc 16.marta, kas, ja tēlaini izsakāmies, uzskatām par pasākumu sezonas atklāšanu. Ja iepriekšējos gados vēl tika rikotas kaut kādas akcijas strīpainos kostīmos, tad šogad redzējām tikai diezgan švaku verbālu izpaušanos. Mans uzskats ir tāds, ka 16.martā mēs nedrīkstam likt nozogojušus pie Brīvības pieminekļa, lai ikvienam ir iespēja piekļūt pie pieminekļa nolikt ziedus vai nodziedāt kādu dziesmu.

VAI POLICIJA PILDA TIKAI LIKUMUS?

DDD: Kas notika 1.jūlijā? Var dažādi vērtēt Ulda Freimaņa pieteikto gājienu, bet kādēļ policija ieroobežoja tiesas atļautu akciju, ja pēc likuma policijas uzdevums ir nodrošināt pasākuma dalībnieku drošību?

Valdis Voins: Ja paskaitas citu likuma pantu, tad policija citādāk nemaz nevarēja rikoties, jo pasākums nedrīkst notikt, ja klāt nav pasākuma rīkotājs.

DDD: Bet pasākuma rī-

kotājs nevarēja ierasties Drošības policijas dēļ.

V.V.: Tad jautājiet Drošības policijai!

DDD: ... un kāds ir jūsu personisks viedoklis?

V.V.: Mēs jau novirzāmies no sarunas par policijas profesionālo darbību uz politiku...

DDD: To jautāju, jo cilvēkiem šķiet, ka policija piedalās politiskajās spēlēs. No latviešu viedokļa skatoties, policija vairāk aizstāv kuri vēršas pret latviešiem.

V.V.: Policija maksimāli cenšas izvairīties no kaut kādas iesaistīšanās politikā. Mēs nesniedzam nekādus komentārus nevienā no politiski sarežģītajiem, jutīgajiem datumiem. Protams, mums katram kā cilvēkam ir sava nostāja un viedoklis, mēs visu saprotam un redzam, bet nevarām pieļaut, ka personis-

V.V.: Jā.

DDD: Jūs 2006.gada 16.martā mūsu iešanu pa Valņu ielu uzskatījāt par gājienu un tādēļ likāt mūs aizturēt?

V.V.: Jā. Taču jūs izmantojāt savas pilsoniskās tiesības vērsties tiesā, lai pierādītu, ka policija rīkojās nepareizi. Uz ielas ir grūti izšķirt, kas ir kas – sākās juceklis un policijai ir jārīkojas. Ja nāk cilvēki ar karogu, tad mēs to loģiski uzskatījām par gājienu.

DDD: Mums toreiz nebija karogs...

V.V.: Jums varbūt ne, bet cilvēkiem aiz jums rokās bija karogi. Jūs bijāt gājienna priekšgalā. Jūs tā neuzskatījāt un vērsāties tiesā.

DDD: Nevis mēs, bet policija pati ar tiesas palīdzību pret mums vērsās, un mēs šo tiesu uzvarējām. Tieša atzina, ka mums bija taisnība – policija toreiz rīkojās pretlikumīgi.

V.V.: Mēs atvainojamies – kļūdījāmies, “savācām” nepareizos cilvēkus. Jebkurā situācijā iespējamās klūdas, subjektīvais faktors. Pēdējos gados, lai spētu savus lēmumus aizstāvēt arī tiesā, visu fotogrāfējam un filmējam. Katru pasākumos aizturēto filmējam, jo esam noguruši no tiesāšanās.

Turpinājums sekos

Intervēja Liene Apine

LASĪTĀJAS VĒSTULE

Krievu armijas “sagaidīšana” Rīgā

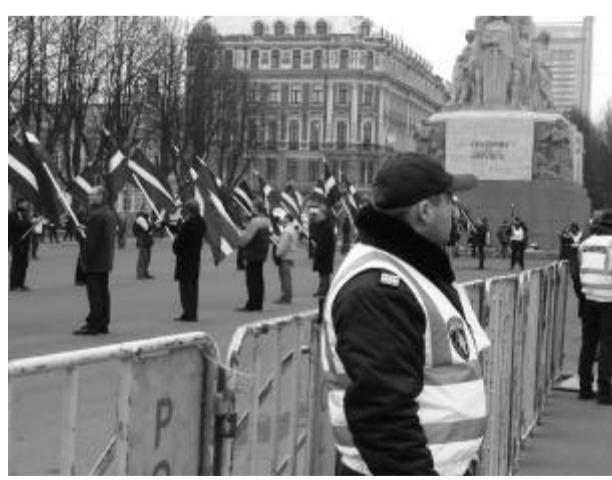
Latvisks sveiciens manai “DDD”!

Kādā no iepriekšējiem “DDD” numuriem izlasīju Ināras Riekstiņas rakstu par krievu armijas “sagaidīšanu” Rīgā, t.i., par otrreizējo okupāciju. Man toreiz bija 10 gadu, dzivoju Čiekurkalnā. Kadu dienu no šīs skolas pie manis atnāca skolotāja un pieteica, lai *tikos un tikos* obligāti esmu pie Matīsa tirgus Brīvības ielā. Viņa man iedeva puķes, kuras man būšot jāpasniedz zaldātiem – mana mamma jau esot devusi atlauju. Citādi jau nemaz nevarēja būt, jo viņa jau 1940. gadā bija iebiedēta un zināja, ar ko var beigties nepaklausībā.

Noteiktajā laikā stāvēju uz ielas, kur bija daudz cilvēku ar puķēm, arī bērni. Pēc nelielas gaidīšanas sadzirdējām dārdonu, un parādījās tanki vai brunumašīnas, uz kurām sēdēja krievu karavīri. Stāvēju loti apmulsusi, līdz kāds man teica, lai sniedzot taču tās puķes. Nevarēju saprast, kā to izdarīt, ja tanki tik lieli, bet zaldāti tik augstu. Tad kāds teica, lai metot puķes uz tankiem, un es metu...

Tātad arī es, desmitgadīga meitene, sagaidīju okupantus, apberot viņus ar ziediem... Toreiz gan isti nesaņātu, kas notiek. Tagad es domāju – mans tētis taču tajā laikā, kad es te “apsveicu” okupantus, vergoja Sibīrijā Komi! Paldies Dievam, viņš pārnāca, tikai veselību atstāja tur...

R. Buševica

2008.gada 16.marts Rīgā

Kādas ir "Saskaņas centra" līdzības ar Hitleru?

DDD: Pēdējā mēneša laikā vairāki margināli, starp kuriem ir arī tā saucamie politikas eksperti, spriež, ka nepieciešams laist "Saskaņas centru" pie teikšanas, jo tas ir ievēlēts demokrātiskās vēlēšanās un ieguvis ievērojamu vietu skaitu Saeimā. Lāstāji vaicā, ko atbildēt šādiem prātvēderiem?

Aivars Garda: Atcerēsimies, ka brūnā fašisma pārstāvis un galvenais ideologs Ādolfs Hitlers arī guva uzvaru demokrātiskās vēlēšanās. Nākot pie varas, viņš īstenoja savu politiku un ieceres pēc pilnas programmas.

"Saskaņas centrs", šie sarkanie fašisti, arī ieguvuši daudzas vietas Saeimā, pateicoties it kā demokrātiskām vēlēšanām. Latvieši kā pēdējie stulbeņi ir atļāvuši piešķirt Latvijas pilsonību vēselam baram sarkano fa-

mo vietu Saeimas vēlēšanās!

Mūsu tā saucamie kangari, prezidents, dažādas Saeimas partijas, kas kokētē ar "Saskaņas centru", būtībā parāda tādu pašu koketēriju, kāda savulaik notika ar Hitleru. Tagad visi ir gudri – pārmet, ka ar Hitleru nevajadzēja kokētēt, bet no šīm pagātnes klūdām nemācās. Tikmēr viens no galvenajiem "Saskaņas centra" līderiem **Nils Ušakovs**, katru gadu staigājot uz 9.maija un citām sarkano fašistu dzī-

Mūsu tā saucamie kangari, prezidents, dažādas Saeimas partijas, kas kokētē ar "Saskaņas centru", būtībā parāda tādu pašu koketēriju, kāda savulaik notika ar Hitleru."

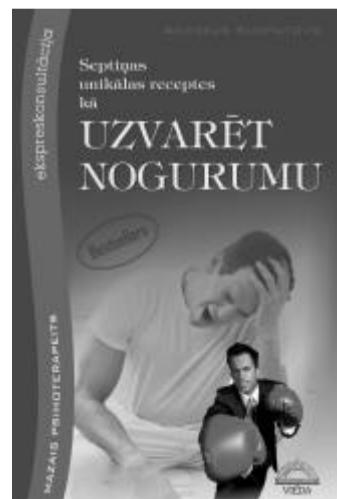
sistu – okupantiem, kas tagad deleģējuši savus priekštāvus no "Saskaņas centra". Tātad sarkanie fašisti ir ievēlējuši savus sarkanos fašistus, bet apmūkotie latvieši vēl spriedelē, kā viņiem iedot pēc iespējas lielākas varas pilnvaras.

Ne velti šie sarkano fašistu priekštāvji rāvās pie varas kā negudri, gluži kā tanki. Cik gan viņiem bija skābi ģimji, kad tie redzēja, ka vēl nav ieguvuši pir-

rēm, pavism netraucēti demonstrē, ka aizstāv sarkano fašistu ideoloģiju. Tieši tāpēc Latvijas Nacionālā fronte jau tagad brīdina, ka nevajag kokētēt ar sarkanajiem fašistiem!

Kauns un negods tiem dažiem latviešiem, kurus šie sarkanie fašisti atzina par sevis cienīgiem un ievēleja Saeimā. Piemēram, **Jānis Adamsons, Jānis Urbanovičs, Jānis Tuutins**, manuprāt, gluži vienkārši ir nožēlojami.

JAUNA GRĀMATA

Andrejs Kurpatovs
Septiņas unikālas receptes.
KĀ UZVARĒT NOGURUMU

Apgāds "Vieda" ir izdevis patiešām unikālu grāmatu par to, kā šajā grūtajā laikā atrast sevi spēkus un atgriezties pilnvērtīgā, laimīgā dzīvē. Vieni zinātnieki runā par "hroniska noguruma sindromu", citi – par "neirastēniu". Bet kam gan interesē šīs zinātniskās kolizijas? Šajā grāmatā rodams algoritms, kā izklūt no strupceļa, kam vārds ir nogurums – spēku izsīkums. Patiesām no strupceļa, jo, lai ar kaut ko cīnītos, vajag spēku, bet ko darīt, ja jācīnīs ar spēku trūkumu?

Grāmatas autors Doktors Andrejs Kurpatovs ir radijs mūsdienu psiholoģijas modeli, vada vienu no Krievijā labākajiem psihoterapeitiskajiem centriem, ir vairāk nekā simt zinātnisko darbu un desmit monogrāfiju autors, Krievijas Federācijas Federālās Sapulces konsultants psiholoģiskās kultūras un psihiskās veselības jautajumos.

LASĪTĀJA VIEDOKLIS

Mana pieredze ar vislatviešiem

Aivars Gedroics
Biedrības "Latvietis" dalībnieks

Turpinājums no iepriekšējā numura

VISVALŽA LĀČA PUBLISKĀS DĪVAINĪBAS

Biju uzsācis sarakstīšanos ar **Visvaldi Lāci**, kurš laikā nācās konstatēt, ka minētā persona loti asi reagē uz jebkuru tās virzienā izteiktu kritiku un nepiekrišanu kādam no viņa uzskatiem. Starp citu, reiz pavaicāju Lācim, kādēl viņš ūžus pēc padomju okupācijas laika terminoloģijas parauga dēvē par "ebrejiem", un saņēmu atbildi, ka tā esot pareizāk, jo vārds "žids" vismaz daļai šīs tautības cilvēku liekas aizvainojošs. Dzirdēt kaut ko tādu no cilvēka, kuru līdz 16 gadu vecumam mācījies Latvijas brīvalsts izglītības iestādēs, bija visai divaini.

Tomēr ne jau šis, iespējams, samērā nebūtiskais fakts satricē manu tīcību *kepainim*, bet gan viņa krasā nostāšanās pret **Aivaru Gardu**, kurš aicināja izstrādāt likumprojektu, lai paredzētu kriminālatbildību par t.s. "integrācijas" (genocīda pret latviešiem) propagandu un atteikšanos no Latvijas dekolonizācijas veikšanas. "Kā tā var!" – dusmīgi deklarēja V.Lācis, "integrāciju taču vēlas teju puse latviešu tautas! Vai tad viņus visus bāzīsim cietumā?" Viņš arī kategoriski atteicās piedalities žūrijas komisijā, kas izvērtētu izstrādātos un iesniegtos Dekolonizācijas likumprojektus.

Turklāt, uzstājoties tā paša, piedodiet, "pakaļu drāzēja" vadītāji radiopārraide, kur V.Lācis (atšķirībā, piemēram, no A.Gardas vai L.Inkina) pēc paša "drāzēja" teiktā esot "vienmēr gaidīts viesis" (un kāpēc lai tāds nebūtu, ja reiz uz kāda zvanītāja uzdoto jautājumu, kā viņam patīkot pederasta politiskā un seksuālā orientācija, Lācis atbildēja, ka esot gatavs to respektēt, nēmot vērā, ka Streips ir uzaudzis ASV...), viņš ne tikai kārtējo reizi nosodīja augstāk minētās A.Gardas k-ga aktivitātes dekolonizācijas veicināšanas virzienā, bet arī stingri pieteica, lai visi, kas laisa "Viedas" direktora izdotās Lāča grāmatas, izrauj no tām beidzamo lappusi, kur burtiski pāris teikumos tiek reklamēta LNF un Latvijas Aizsargu organizācija, iepazīstinot tautu ar tās darbību, jo viņš –

lācītis – nekad nevienu politisku partiju vai kustību savās publikācijās nereklamējot.

Jā, reti kurš cilvēks ir saņēmis tik daudz nepamatotas kritikas no vislatviešiem kā Gardas kungs! Es, būdams A.Gardas vietā, satiekot uz ielas kādu no šīs partijas, ar riebumu novērstos. Bet nu labi, atstāsim šo lietu paša Gardas kunga ziņā!

NO KĀ VIŅŠ BAIDĀS?

Kad cionistu bandītu vadītais **Vīzentāla centrs** sāka vajāt smagi slimio, teju 90 gadus veco latviešu karavīru **Konrādu Kalēju**, es naivi cerēju, ka VL! būs viens no pirmajiem, kas sāks viņu aizstāvēt! Taču ne mazākais atbalsta vārds neizskanēja no V.Lāča mutēs šī nelaimīgā latviešu cilvēka virzienā.

Kad, viņam kārtejo reizi viesojoties pie *pidarmota* radio pārraidei, es piezvaniju un pajautāju, kāpēc ne-aizstāv savu karabiedru Kalēju, *ķepainitis* norūca: "Viņš man nav nekāds karabiedrs, jo nāk no policijas bataljona, bet es – no legiona!" Lūk, kāda "logika" piemīt Visvaldim! Un tas nekas, ka viņš pats tāču bija jau 1941.gadā izteicis vēlēšanos iestāties policijas bataljonā, bet netika pieņemts savas mazgādības dēl... Vai tobrīd viņš pēkšņi būtu šo faktu aizmirjis? Nē, viņš tikai meklēja ieganstu, lai attaisnotu savu glēvo rīcību, un āt-

das "melnā humora" anekdotes, kurš, izmeklējot smagu slimnieku, nepārtraukti atkārtojis: "Vai, cik labi, vai cik jauki!" – bet uz slimnieka jautājumu, par ko tad šis tā priečājas, atbildējis: "Par to, ka šītā briesmīgā līga ir jums piemetis nevis man!" Iespējams, Lācis klusībā priečājās, ka vīzentālieši par upuri ir izraudzījušies Kalēju nevis viņu pašu, un tālredzīgi klusēja par šo lietu, lai kādam izraēlietim neienāktu prātā, ka arī viņš taču 2.Pasaulēs kara laikā karojis "nepareizā" pusē!

SAEIMĀ...

Pretstatā A.Gardam un viņa vadītajai Latvijas Nacionālajai frontei Lācim ar "Visu Latvijai" uzreiz izveidojās loti siltas attiecības. "Kādi jūs godri, kādi drosmīgi, kādi patriotiski!" – viņš skaļi deklarēja, slaucīdamas acis nezdodzīnā, "man pat asaras birst, jūsos raugoties, no prieka!" Drīz pēc tam A.Garda avīzē "DDD" izteica pamatoitu izbrīnu, par ko šis tā apbrīno vislatviešus, un pauða arī savu viedokli: "100 tādi vislatviešu puišeli nav vienas manas patriotiskās vietnieces vērtīl!" Tam arī es pilnībā pievienojos toreiz un tagad.

Lai arī pasludināts par VL! goda biedru, uz 9.Saeimu Lācis tomēr starēja no Latvijas Zemnieku savienības, acīmredzot apzinoties, ka tai ir tiešām reālas izredzes pārvarēt 5% barjeru (un kas par to,

Pie Lāča dīvainībām vēl der atzīmēt bieži izteikto apgalvojumu, ka viņš negribot saukt pašreizējos varturus par nodevējiem, jo neesot pārliecināts, ka viņi apzināti vēlot tautai jaunu, turklāt viņu ietekme no ārvalstīm arī neesot pierādāma."

rumā neko prātīgāku nevarēja izgudrot kā šo mulķigo atrunāšanos.

Driz vien pēc tam Visvaldis devās vizītē uz Austrāliju, lai tiktos ar turienes latviešiem, par kuru vēlāk sniedza interviju okupantu lapelei "Vesti Segodnja". Viņš tur runāja par daudzko, bet tikai ne par K.Kalēju. Kad intervijas beigās korespondents tomēr nenocītās pats uzprasīt, kā tad ir ar Kalēja k-gu un vai tiešām viņš nav ar šo personu tiesies, Lācis negribigi atzinies, ka, jā, esot pienācis klāt un apjautājies par vēcā kunga veselību, bet par citām lietām neesot runājuši, lai viņu veltīgi neuztrauktu... Nu, protams, kā gan savādāk – Kalējs taču varēja lūgt Lācim sniegt vismaz morālu atbalstu, bet tad pēdējam būtu jālien vai zemē aiz kauna, ka viņam acīmredzot nepieciešams tiek reklamēta LNF un Latvijas Aizsargu organizācija, iepazīstinot tautu ar tās darbību, jo viņš –

ka tās programma ir ne tikai nenacionāla, bet pat izteikti kosmopolitiska). Daži prātvēderi toreiz klāstīja, ka viņš tā darot, lai "grautu sistēmu no iekšienešes", līdzīgi kā savulaik daudzi tādējādi centās attaisnot savu kādreizējo stāšanos PSKP rindās.

Visvaldis tika ievēlēts pagājušajā Saeimā, un kas no tā? Nekādus dižus varondarbus latviešu tautas labā viņš tur neveica un pat nemēģināja to darīt (ja, protams, par tādu neuzskatām viņa izstāšanos no minētās partijas LZS rindām). Taisni otrādi – manuprāt, pietiekami daudzas reizes viņš tur parādīja sevi kā glēvs nepatriots! Kādā būtiskā, ar nacionālām lietām saistītā balsojumā viņš pat nepiebalījās, jo, kā pats vēlāk atzinās presei, esot "aizplāpājies ar Šķesteru – ciitu LZS deputātu"... Interesanti, kādu sodu viņš būtu saņēmis, ja līdzīgi kā dakteris no kā

rodams algoritms, kā izklūt no strupceļa, kam vārds ir nogurums – spēku izsīkums. Patiesām no strupceļa, jo, lai ar kaut ko cīnītos, vajag spēku, bet ko darīt, ja jācīnīs ar spēku trūkumu?

pālpāpājies, sēzot ierakmos un nepamanot ienaidnieka tuvošanos? Bet arī Saeima ir sava veida karalaiks, kurā jācīnās par Latviešu tiesībām (lai arī ar vārda ieročiem), un snaust tajā nedrīkst – to Lācim būtu gan vajadzējis saprast!

Kad bēdīgi slavenā "SC" deputāti iesniedza priekšlikumu atzīmējumu dienu arī pareizticīgo Ziemassvētkus un Lieldienas, Lācis sākotnēji nobalsoja "PAR" šo priekšlikumu. Lai kliedētu bažas, ka atkal viņš būs aizplāpājies vai kaut ko nepareizi sapratis, depātās skaidroja presei: jā, tā viņš arī domājot, kā balsojis, jo pareizticīgo vidū esot ne mazums Latvijas patriotu, ar kuru tradīcijām valstij ir jārēķinās un viņus jācienot. Vēlāk, redzot, ka tautas vairumam viņa rīcība tomēr, maigi izsakoties, liekas jocīga, Lācis mainīja savu viedokli un turpmākajos lasījumos bija pret šo priekšlikumu, kas šajā Saeimā vēl tomēr netika apstiprināts.

Vēl jāatceras notikumi pirms diviem gadiem, kad Krievija iebruka Gruzijā. Lācis bija viens no tiem, kas atturējās balsojot par Saeimas rezolūciju, kurā tika pieprasīts saglabāt Gruzijas teritoriālo vienotību, jo, pēc viņa domām, pārkrievotajām separātiskajām autonomajām republikām Abhāzijai un Osetijai esot tiesības uz neatkarību, un tas nekas, ka uzreiz pēc tās pasludināšanas abas bijušās Gruzijas sastāvdaļas pazījoja par pievienošanos Krievijai. Laikam, pēc šādas loģikas spriežot, Visvaldis pozitīvi vērtētu arī Latgales novada vai vismaz kādas tā daļas pārkrievoto vietējo iedzīvotāju un ieplūdināto okupantu izteikto vēlmi atdalīties no Latvijas un pievienoties Krievijai vai Baltkrievijai?

Līdztekus visai "jocīgajiem" politiska rakstura balsojumiem jāatzīmē Lāča paviršā un reizēm nedekvātā uzvedība svarīgās dzives situācijās, ko var, protams, skaidrot ar viņa ievērojamo vecumu. Bet, nopietni runājot, cilvēks, kurš atrodas tādā cīņījamā statusā kā Saeimas deputāts, lai cik gadus vecs arī būtu, gluži vienkārši NEDRĪKST aizmirst šādas lietas! Tā ir viņa problēma, kā piespiest sevi atcerēties – lai raksta sev uz rokām, pieres, dzīvokļa trimo spoguļa..., bet kļūdīties viņam tādās reizēs nav tiesību! Un, ja plenārsēdes laikā uznāk snaudiens, tad jāpaludz kaimiņam, lai ik pēc 5 minūtēm viņam ieckniebā sānā un pamodina.

Pie Lāča dīvainībām vēl der atzīmēt bieži izteikto apgalvojumu, ka viņš negribot saukt pašreizējos varturus par nodevējiem, jo neesot pārliecināts, ka viņi apzināti vēlot tautai jaunu, turklāt viņu ietekme no ārvalstīm arī neesot pierādāma.

Turpinājums 8. lpp.

LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAS ATTĪSTĪBAS STRATĒGIJAS VĪZIJA

Andrejs Lucāns

Pensionēts zemnieks,
lauksaimnieks,
agronoms Burtniekos

Turpinājums no
iepriekšējā numura

KUR SLĒPJAS LAUKSAIMNIECĪBAS NEVEIKSMJU CĒLONIS?

Lauksaimniecības neveiksmju cēlonis nav mēlejams klūdaiņa agrārā reformā, kā to nereti dzirdam, kas padomju lielsaimniecības esot sadrumstalojusi siksaimniecībās. Klūda nav tehnoloģiski atpalikušajās, sadrumstalojās, vienas vai dažu grupu un nedaudzus hektāru nelielajās saimniecībās.

Klūda ir valsts likumdevēju un valsts vadītāju neapzinātā (vai gluži pretēji – apzinātā!) nekompetencē par lauksaimniecības būtību un sūtību, apzinātā industriālo ražotāju lobēšanā un sīkražotāju kooperācijas neveicināšanā, nesaimecīskumā, nacionālās pašapziņas trūkumā un ne-

spējā noteikt un nodrošināt latviešu tautas vairākumam darbam motivējošu un pozitīvo enerģiju atraišošu nākotnes redzējumu, tostarp lauksaimniecībā. Uz mazajām un videjām

LATVIEŠUS APDRAUDOŠĀ STRATĒGU TUMSONĪBA

Topošajā Latvijas attīstības stratēģijā līdz 2030.gadam iezīmēta lauksaimniecības perspektīva radošu iedvesmu neraisa. Intervijā "Latvijas Avīzei" ieskatu Latvijas stratēgī-

"Pašreiz, 2010.gadā, Latvijas intelektuālā vide, kas vērtē esošo situāciju un plāno attīstības mērķus un nosacījumus, ir latviešu tautu un Latvijas valsti nopietni apdraudoša."

zemnieku saimniecībām vērstais, masivizēti noniecinās, noliezošais spiediens (psiholoģiskais un finansiālais) un ilgstosi iztekti nevienlīdzīgie konkurences apstākļi Eiropas Savienības ietvaros ir radījuši: nacionālu un morālu pagrimumu; bezcerigu lauku nākotnes viziju, nepatiku un vienaldzību pret lauksaimniecību vispār; sarūkošu pieprasījumu pēc lauksaimniecīskās izglītības; pamestas un brūkošas viensētas; zemes pielīdzināšanu parastai tirgus precei un neierobežotu tās pārdošanu kolonistiem ("nepilsoniem") un ārzemniekiem; lauku atcilvēciskošanos, kas izpaužas arī kā tukšas lauku skolas un ekonomiskā emigrācija.

Kā to pierāda prakse, veiksmīga saimniekošana

kājā vīzijā iezīmējis profesors **Roberts Kīlis**.

Profesors problēmu ir atvēris, bet nav sapratis, pie kā tieši būtu jāstrādā viņa komandai. Nav taču jāaplāno, kā aizbēgt pašiem no sevis, bet gan, kā mainīt apstākļus, lai nebūtu jābēg! Te netieši tiek aizskarta latviešu tautas izdzīvošanai visbūtiskākā neatrisinātā problēma – okupācijas un kolonizācijas sekas un to likvidēšanas nepieciešamība.

Lauku attīstībai svarīga ir lauksaimniecīsko ze-

mes resursu izmantošana

kas nodarbotos ar dabisko iezīvielu farmāciju un kosmētikas ražošanu. 3.

Lauki kā vieta, kur atpūties stresa un deprezijas māktajiem pilsētniekiem, kā arī lauku sētas kā pilsētnieku hobijs.

Runājot par lauksaimniecības attīstības stratēģiju, R.Kīla pirmais ieteikums nevis nodrošinās lauku atjaunotni, bet tieši ot-rādi – pastiprināti veicinās depopulāciju. Otrais un trešais – var tikai nebūtiski to aizkavēt. Industriālā lielražošana Latvijas laukus kā latviešu tautas dzīves vidi iznīcīnās. Profesors acīmredzot to nesapro...

Profesors R.Kīlis un viņa domu biedri aplami vērtē esošo situāciju, un viņu iecerētā stratēģija latviešu tautai un Latvijas valstij paver traģisku perspektī-

tu attīstību

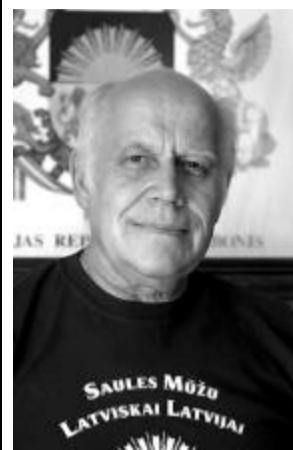
lauksaimniecībā

zemes resursu izmantošana

atbilstoši nacionālajam statusam, kas ir atšķirīgs no šobrīd vispārpriņemtā tirgus preces statusa izpratnes."

Vēlēšanu laikā balsu zvejošanai partijas izmanto vi-sādas blēdibas, piemēram, trikus ar iebaidišanu no sa-viem konkurentiem, kā arī solās pildīt savus solijumus. Sevišķi labi šīs blēdibas pa-devušās "Vienotībai", kura sevi reklamēja kā "labēja" partija, kas vienīgā pasargās latviešus no lielā bubula vai ienaidnieka – "SC" – krievu lāčā ēnas. Pirms vēlēšanām "Vienotība" uzsvēra, ka tā gribot veidot koali-ciju ar saviem esošiem par-tneriem.

"Vienotības" aukstā duša

Lotārs Stūre

Politiski represēts
PSRS okupācijā
no Indianapolīsas, ASV

Vēlēšanu laikā balsu zvejošanai partijas izmanto vi-sādas blēdibas, piemēram, trikus ar iebaidišanu no sa-viem konkurentiem, kā arī solās pildīt savus solijumus. Sevišķi labi šīs blēdibas pa-devušās "Vienotībai", kura sevi reklamēja kā "labēja" partija, kas vienīgā pasargās latviešus no lielā bubula vai ienaidnieka – "SC" – krievu lāčā ēnas. Pirms vēlēšanām "Vienotība" uzsvēra, ka tā gribot veidot koali-ciju ar saviem esošiem par-tneriem.

Latvieši patiesām tik ļo-

Daudzi latvieši ir neizpratnē par šādu nekaunīgu apkrāpšanu un nepildītajiem "Vienotības" solijumiem saistībā ar attieksmi pret "Saskaņas centru" un "Visu Latvijai! – TB/LNNK".

ti tika iebaidīti, ka daudzi pat "Vienotību" sāka turēt par savu "Saulvedi", kas latviešus uznesis stikla kalnā. Reklāmas labad Rīgā tika sarīkots bezmaksas trimdinieku iemīlotais "Cikāgas pieciņu" koncerts.

Arī trimdā notika paklusa, slēpta "Vienotības" dievi-nāšana. Laikraksts "Laiks" pat atlāvās cenzēt un nepublicēt daudzus rakstus, kuros autors ne tik smuki izsacījās par šo "gaišo" partiju. "Vienotības" vēstneši traucās pa trimdas mītnes zemēm, lai "izskalotu" nezinīšu tautie-

Dombrovskis apstiprināja teikto un solīja pat ministrs portfeli "SC"...

Atcerēsimies, ka pirmajās vēlēšanās pēc okupācijas Pleskavas (LC) ceļā tā-pat negodigi piekrāpa vē-lētajus un iedzina Latviju postā. Vai tā ir tikai auksta duša vai naža duriens partneru un vēlētāju (dar-ba devēju) mugura? Daudzī latvieši ir neizpratnē par šādu nekaunīgu apkrāpšanu un nepildītajiem "Vienotības" solijumiem saistībā ar attieksmi pret "Saskaņas centru" un "Visu Latvijai! – TB/LNNK".

Vienotības vēstneši traucās pa trimdas mītnes zemēm, lai "izskalotu" nezinīšu tautiešiem smadzenes un slavētu savus "labos darbus".

šiem smadzenes un slavētu savus "labos darbus". Šoreiz svešumā mītošie latvieši tika turēti tik lie-lā informācijas trūkumā kā nekad iepriekš, jo PBLA un citas organizācijas pat neizskaidroja, kas īsti ir katra partija un ar ko tā patiesībā nodarbojas.

Kādi tad ir šīs "labējās" partijas, kas vada valdību ar daudzu deputātu un ministru skaitu, "labie" darbi, aizstāvot savas valsts nacionālās vērtības? Neti-

"Vienotības" divkosību redzējām jau tad, kad tika dibināta šī apvienība. Tā pažinoja, ka it kā vienos visas latviskās partijas, tācu atraidīja "Visu Latvijai!" un TB/LNNK. Jau tad tās rindās bija jaušamas kuras ilgas pēc prokrieviskā "Saskaņas centra", ja zeme zustu zem kājām...

Kādus gan darbus darīs "Vienotība", ja tā nekad latviešu labā neko labu nav darījusi? To mēs vēl re-dzēsim nākotnē...

PROGRAMMA PRET LATVIEŠU TAUTAS UN VALSTS INTERESEM

2010.gada 23.aprīla "Latvijas Avīzes" numurā publicētas profesora **R.Kīla** norādes uz trīs projektiem lauksaimniecības attīstības diversifi-kācijas virzieniem: 1. **Industriālās lielsaimniecības**. 2. **Bioloģiski tirās, mazās saimniecības (za-lās takas, ekotūrismi),**

Turpinājums sekos

IMIGRĀCIJA EIROPĀ UN ATDZIMSTOŠAIS NACIONĀLISMS

Turpinājums no 3. lpp.

2) Legālā imigrācija tiks organizēta, nemot vērā katras dalībvalsts prioritātes, vajadzības un spēju uzņemt migrantus. Tiks veicināta integrācija.

Vai Eiropai ir iespējams uzvarēt imigrantus un imigrācijas atbalstītājus? Protams, ka ir iespējams! Taču tikai tad, ja notiek attacīšanās no pašreizējā materiālās labklājības līmena. Ne velti ir teiciens: "Bagāts ir tas, kurš ir mierā ar to, kas tam pieder!"

Padomāsim, kāpēc kā galveno dzīves prioritāti jāizvirza materiālās labklājības celšanu jeb dzīšanos pēc jaunām mantām, komforta, mašīnām, lielākām un skaistākām mājām? Vai tikai tāpēc, lai daži uzņēmēji noplūnitu vēl vairāk miljonu un miljardu, jāpaplāsina imigrācijas "slūžas"? Varbūt tomēr beidzot sāksim domāt par garīgās Kultūras aizsargāšanu, attīstīšanu un pilnveidošanu, par harmoniju starp materiālo un garīgo!

Pēc dažiem gadiem, pastāvot tik zemai dzimstībai kā pašreiz, katrs otrs Eiropas iedzīvotājs varētu būt pensionārs. Strādājošajiem šo milzīgo pensionāru skaitu nāksies ļoti grūti uzturēt. Paredzams, ka kritīties strādājošo dzīves līmenis, jo lielākā algas daļa aizies nodokļos. Kritīties arī pensiju liebums, jo strādājošo samaksātie nodokļi būs nepietiekami pensiju saglabāšanai esošajā apmērā. Jautājums: kurš pirmais – strādājošais vai pensionārs –

iebildīs pret materiālās labklājības krišanos un nobalsos par jauniem imigrantiem Eiropā, šādi novēršoties no nacionālisma?

Ja domā sausi materiāliski un prettautiski, tad tik tiešām – jo vairāk strādājošo imigrantu kāda valstī, jo valsts kasē lielāki nodokļu ieņēmumi un izmaksājamās lielākas pensijas... Jo vairāk imigrantu, jo lielāks nodokļu maksātāju skaits, un kāram strādājošajam nodokļos jāsamaksā mazāka summa, lai "savāktos" pensijām paredzētie līdzekļi.

Vēl ir variants paaugstināt pensionēšanās vecumu – būs mazāk pensionāru, un arī strādājošo skaits tik strauji nekritīs, taču pret to jau iebilst strādājošie un šādi atkal paver ceļu imigrācijai. Tā, piemēram, Francijā gan septembrī, gan oktobri notika un notiek ļoti plaši daudzmiljonus protesti pret pensiju sistēmas reformu – gan franči, gan imigrantu, kas protestos redzami ļoti kuplā skaitā, nepiekrit pensionēšanās vecuma paaugstināšanai. Kas gan uzturēs franču pensionārus, ja ne jauni "viesstrādnieki"? Nōžēlojami, ka tik daudz cilvēku, dzenoties pēc materiālās bagātības un labklājības, ir gatavi iznīcināt nacionālas valstis un "pārtautot" savu tautu, "integrējot" tajā "svešķermēnu".

Turpinājums sekos

Zvanot pa tālrungi:

90006082,

jūs ziedojet **1 latu** laikrakstam "DDD".
Veicināt plašāku "DDD" izplatību un sniegt
atbalstu tā veidošanai iespējams arī,
pārskaitot ziedoju mu uz

Latvijas Nacionālās frontes kontu
Latvijas Hipotēku un zemes bankā
(SWIFTkods: LHZBLV22);
konts: LV38LHZB1000054029001;
Reģ.Nr. LV40008033014.

**Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.**

Laikraksts **DDD** Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196

Iznāk 2 reizes mēnesi Riga, 2010

Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**

(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;

Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHZB1000054029001

Galvenā redaktore: **Līga MUZIKANTE**

Radaktori vietniece: **Liene APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 - 4,**

Rīga LV-1019

tālr./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.DDDLNF.COM**

E-pasts: **DDD.LNF@GMAIL.COM**

Iespēsts: SIA "Latgales druka", Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjomis 2 x A 2

LASĪTĀJA VIEDOKLIS

Mana pieredze ar vislatviešiem

Turpinājums no 6. lpp.

Nu kā te atkal lai neatceras anekdoti par naivu vīru, kurš atnācis mājās un ieraudzījis sievai blakus gultā svešu vīrieti, vēlāk stāsta savam draugam, ka tas tikai VARBŪT esot sievas milākais, jo pašu mīlēšanās faktu viņš tak redzējis neesot... Tā, lūk, manuprāt, līdzīgi ir arī ar Visvaldi Lāci.

"NACIONĀLA APVIENĪBA" NERUNĀ PAR DEKOLONIZĀCIJU

Taču tagad liksim mierā personības un paanalizēsim vēlēšanu programmu, ar ko uz 10.Saeimu startētā dēvētā "Nacionālā Apviņība" ("NA"). Protams, ne vārda **par dekolonizāciju** (nekonkrēto apgalvotumu "strādāsim, lai izbrauktu nelojāli sveštausiesi" vismaz es par atklātu aicinājumu uz repatriāciju neuzskatu); ne vārda **par izstāšanos no ES** (Raivja draugs un tagadējais saraksta biedrs **Jānis Sils** savulaik deva tiešām lielu ieguldījumu cīņā pret Latvijas atrašanos šai cionistu-masonu impērijā, bet nu, šķiet, ir samierinājies; viņš ir arī atteicies no strikti sludinātā principa nekandidēt L(ps)R visu veidu vēlēšanās, tikišdz kā sajuta reālu iespēju pārvarēt procentu barjeru un tiešām ieklūt parlamentā. Savukārt **tēbisti** vienmēr ir bijuši sajūsmā par šo veidojumu un apzināti virzījuši Latviju uz dalibību ES); ne vārda **par nepieciešamību piešķirt pirmtiesības Latvijai**. Šādas problēmas programmas autori acīmredzot neuzskata ne

stāvokli faktiski okupētājā Latvijā un veicināsim dekolonizāciju – par to savukārt esmu jau rakstījis. Tāpat solijums panākt, ka apkalpojošajā sfērā darbā pieņemšot cilvēkus arī bez krievu valodas zināšanām skan skaisti, taču nav reāli istenojams okupantu pārpilnajā ES gubernāvalstē, par kādu ir kļuvusi Latvija. Turklat nav skaidrs, kā tad būs ar citām svešvalodām, piemēram, angļu, – tās tad drīkstēs pieprasīt zināt obligāti? Kā tas savienojams ar, piemēram, Gabriša apgalvojumu, ka jebkurš okupants, viņa uztverē, esot vienādi sliks?

Tālāk, manuprāt, visai divdomīgi skan apgalvotums, ka ikvienam latviešiem būs tiesības uz Latvijas pilsonību. Arī patlaban jebkurs cilvēks, pat būdams ar dzelzlenu vai melnu ādas krāsu un neprādams pateikt latviski "Labdien!", var automātiski kļūt par Latvijas pilsoni, ja vien spēj uzrādīt dokumentu, kurā viņam nezādā veidā gadījies ieraksts "tautība – latvietis". Vienīgais nosacījums ir, lai šā cilvēka dzīvesvieta būtu Latvija. Acīmredzot "NA" ar to ir par maz, un tā grib, lai šādas tiesības iegūst arī tie, kuri nezēlojamie cilvēci, kas gadu desmitiem jau dzīvo āpus Latvijas un Latvijas pilsonībai nav vēlējušies pieteikties, kad bija šāda iespēja, vai pat tūsuprāt ir no tās atteikušies. Nu tiešām, vienreizēji "patriotiska" rīcība!

Manām ausīm smieklīgi skan arī solijumi tautiešiem svešumā nodrošināt informāciju no tēvzemes laikā, kad pastāv internets un satelittelevīzija, kas to tāpat jau pilnībā nodrošina vis-

NATO militāro klātbūtni valstī." Lai pajautā šī saraksta veidotāji tā dalībniekiem, nu jau bijušajam ASV armijas virsniekam **Konstantīnam Pupuram** (starp citu, uzskatu, ka šis cilvēks piekrita kandidēt no manas acīs viltuspatriotu saraksta tādēļ, ka, ilgi dzīvodams āpus Latvijas, neapzinājās viņu patieso būtību), kādā būs NATO reakcija Krievijas uzbrukuma gadījumā? Viņš to jau ir skaidri izteicis pirms pusotra gada sniegtajā intervijā avizei "DDD": "Neceriet, ka ASV jums nāks palīgā gadījumā, ja Krievija militāri uzbrucks!" Un to saka cilvēks, kurš labi pazīst NATO sistēmu

kuma normu "nacionālistu" saraksta pārstāvji laikam par netaisnu neuzskata, jo ne ar pušplēstu vārdu neieminas par tās atcelšanas nepieciešamību.

Lūk, tāds būtu mans ie-skats tā dēvētā "Nacionālās Apvienības" personālijās un priekšvelešanu programmā. Spriedet tad nu paši, dārgie tautiesi, vai vērts saprātīgam Latvietim lauzit kājas, ejot uz ie-cirkni par šādu partiju bal-sot, un tad kārtējo reizi drīzumā konstatēt, ka tā nav attaisnojusi uz viņu liktās cerības. Saprotu, ka nekas tā nesadusmo kā taisnības paušana, tādēļ nešaubos par jaunām dubļu un sa-mazgu straumēm, kas tiks

**"Kā tā var!" – dusmīgi deklarēja V.Lācis,
"integrāciju taču vēlas teju puse
latviešu tautas! Vai tad viņus visus
bāzīsim cietumā?"**

"no iekšienes". Jāskatās patiesībai acīs un jāsaprot, ka militāra konflikta gadījumā ar Krieviju latvieši, tāpat kā čečeni un gruzīni, varēs paļauties tikai paši uz saviem spēkiem, bet "NA" to negrib atzīt!

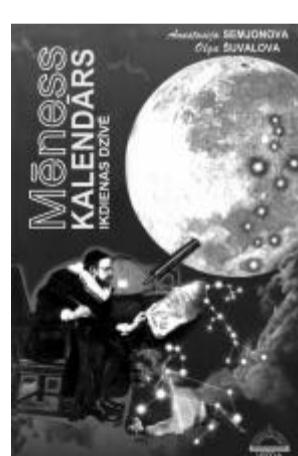
Varētu vēl daudz rakstīt tukšiem, demagoģiskiem solijumiem pārpilnībā "NA" priekšvelešanu programmu, tomēr neuzskatu to par lietderīgu nodarbi. Pievērsīšos pēdīgi vēl sadājā par pensiōnāriem dotajām garantijām, ka pēc pensijas saņēmēja nāves daļu fondētās pensijas turpināšot saņemt viņa laulātais. Jājautā, no kādiem līdzekļiem Raivis & Co domā apmaksāt šādu dāsnu dāvanu bez dekolonizācijas veikšanas, nemot vērā, ka mūsu valsts budžetam būs jātūrpina maksāt pensijas arī okupantiem, turklāt ne tikai par Latvijā, bet arī ar valstis (konkrēti Krievijā) nostrādātajiem gadiem? Šo li-

izlietas pār mani no Raivja komandas puses par to, ka viņus kritizēju, taču mani šis fakts nebauda.

Tiem, kas grib un vēlas manu pozīciju saprast, varu tikai piebilst, ka vienīgais faktors, kas lika man rakstīt šo publikāciju, bija mana Latvijas Sirdsapziņa, un vienīgais ieguvums no tās tapšanas man ir morālais gandarījums, ka tau-tai nu būs iespēja uzzināt manu skatījumu uz šo patiesību. Neskumstiet, tau-tieši, būs atkal jaunas Saeimas vēlēšanas, iespējams, ka pat ātrāk nekā pēc 4 gadiem - cerams, ka tajās mums būs atkal par ko bal-sot. Bet pagaidām lai vien paspēlējas Raivis ar draugiem savā "smilšukastei"!

**PAR PATIESI
NEATKARĪGU
LATVIEŠU LATVIJAS
VALSTI ĪSTENU
PATRIOTU VADĪBĀ
CĪNAI UN UZVARAI
SVEIKS !!!**

JAUNA GRĀMATA

A.Semjonova,
O.Šuvalova

**Mēness kalendārs
ikdienas dzīvē
Ar pielikumu
2011.gadam**

Mēness spēkam ir paklauta visa mūsu dzīve, tas ietekmē praktiski visas ikdienas sfēras. Sim spēkam, gribam to vai negribam, lie-lā mērā ir paklautas mūsu attiecības un attieksme pret apkārtējo pasauli, iekšējā brīvība, mūsu miers, mūsu bailes, mūsu uzvaras un zaudējumi. Viss, kas ir uz Zemes, ir paklauts Mēness ritmiem. Tāpēc jāiemācās saklausīt šo Mēness mūziku, kas skan ikvienā no mums. Grāmata "Mēness kalendārs ikdienas dzīvē" šajā ziņā mums būs labs palīgs, un pievienotajās tabulās jūs atradisiet visu nepieciešamo informāciju par katru nākamā gada dienu.

Šķiet tik pierasti katru rītu klausīties laika prognozi, jo negribam, lai mūs nesagatavotus pārsteidz nejaušas meteoroloģiskas kataklizmas. Tad kāpēc gan katru dienu neielūkoties arī "Mēness kalendārā", lai uzzinātu Mēness ritma prognozi?